



Arrest

nr. 161 939 van 11 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kirgizisch staatsburger van Kirgizische etnische origine. U werd geboren op (...) in Bishkek (provincie Chuy, Kirgizië). U woonde aanvankelijk in Boroldoy (provincie Chuy) en verhuisde in 1988 na uw huwelijk met K. N. (...) naar Kashkelen (provincie Chuy). Op 9 mei 2010, toen u en uw man 's avonds laat op weg waren naar huis na een vriend te hebben bezocht, kwamen jullie twee mannen tegen. Een van hen was T. K. (...), een dorpeling die bij de politie werkte en vele connecties had. De mannen herkenden uw man en begonnen vervolgens met hem over iets te discussiëren. U begreep niet waar de discussie over ging en probeerde uw man bij hen weg te halen. Uiteindelijk werd u hierbij door een van de twee mannen geslagen en werd uw man door K. (...) neergeschoten, waarna beide mannen

wegvluchtten. U liep vervolgens naar het dichtstbijzijnde huis om een ambulance op te bellen. U en uw man werden hierna naar het ziekenhuis afgevoerd. Daar werden uw verklaringen over het incident door een politiemedewerker genoteerd. Uw man overleed in het ziekenhuis aan zijn verwondingen op 13 mei 2010. Na 40 dagen rouwperiode begaf u zich naar de politie van Kashkelen waar u een klacht indiende tegen de belagers van uw man. Toen u na 6 à 7 maanden nog niets in dit verband had vernomen ging u opnieuw naar de politie en diende er een tweede klacht in. Ook uw tweede klacht werd aanvaard. Men beloofde uw klacht te onderzoeken en u zou binnen de maand in dit verband opgeroepen worden. Toen u werd opgeroepen werd u meegedeeld dat K. (...) niet meer bij de politie werkte, dat hij ontslagen werd en vertrokken was. Een jaar later vernam u van een kennis dat zij K. (...) had gezien en dat hij toch nog steeds bij de politie zou werken. U ging vervolgens opnieuw naar de politie, waar u dit keer K. (...) zelf aantrof, die u vervolgens bedreigde opdat u uw klacht zou intrekken en zich niet meer op het politiekantoor zou vertonen. Ook nadien bleef hij bedreigingen jegens u uiten. Toen hij er ook mee dreigde uw dochter iets aan te doen zette u alles in het werk om haar uit te huwelijken, zodat ze een man had die haar kon beschermen. Uw dochter huwde in 2013 en verhuisde vervolgens met haar man naar Libanon. K. (...) bleef u bedreigen en u kreeg hierdoor te kampen met gezondheidsproblemen. U besloot omwille hiervan naar Bishkek te verhuizen. In maart 2014 verkocht u uw woonst en uw winkel en trok u tijdelijk in bij uw broer in Boroldoy. In augustus 2014 verhuisde u vervolgens naar Bishkek, waar u een kamer huurde. Na uw verhuis diende u vervolgens een derde klacht in tegen K. (...), dit keer bij de politie van Bishkek. Nadat K. (...) hiervan op de hoogte was geraakt en uw (nieuwe) contactgegevens wist te verkrijgen, begon hij u opnieuw te bedreigen. In januari 2015 kwam uw dochter u bezoeken. Toen u op 26 februari 2015 thuishkwam zag u dat K. (...) er uw dochter trachtte te verkrachten. U sloeg hem hierop met een metalen voorwerp waarna u en uw dochter konden wegvlugten. U begaf zich naar uw kennis C. (...), die eveneens in Bishkek woont, en overnachtte sindsdien bij een vriendin van haar. Uw dochter keerde twee dagen later terug naar Libanon. U keerde niet meer terug naar uw woonst. C. (...) contacteerde vervolgens haar kennissen om een Schengenvisum voor u te regelen, opdat u het land kon uitvluchten. Op 10 maart 2015 reisde u legaal, per vliegtuig, van Kirgizië naar België, waar u diezelfde dag aankwam. Op 11 maart 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van enkele pagina's uit uw internationaal paspoort met bijhorende Franstalige vertaling en een medisch formulier ingevuld door een arts in het kader van uw medische regularisatieaanvraag.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meerbepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U verklaarde immers Kirgizië te hebben verlaten, omdat u er problemen kende met een politiemedewerker die uw man had neergeschoten en tegen wie u in dit verband klachten had ingediend.

De vervolgingsdaden waaraan u naar aanleiding hiervan zou zijn blootgesteld, zijn niet ingegeven door één van de vijf criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van deze criteria niet op bescherming zou kunnen rekenen in uw land. Bijgevolg moet worden onderzocht of u in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Er zijn echter evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, daar u er niet in bent geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst bleef u onaannemelijk vaag en werd een manifest gebrek aan interesse in uw hoofde vastgesteld met betrekking tot enkele kernaspecten van uw asielrelaas.

U verklaarde dat uw man en K. (...) over iets begonnen te discussiëren waarna uw man door K. (...) werd neergeschoten. U wist echter niet waarover zij ruzie hadden. U wist ook niet van waar uw man K. (...) kende, of hij voordien problemen heeft gekend met deze persoon, en wat dus aan de oorsprong lag van hun conflict. U zou dit nadien ook geenszins hebben nagevraagd in het dorp, niettemin u zelf meermaals klacht indiende tegen K. (...) naar aanleiding van de moord op uw man en hoewel u van anderen wel (voordien) reeds te weten kwam dat K. (...) een politiemedewerker is met belangrijke connecties, aangezien iedereen in het dorp hierover sprak (en dus belangrijke informatie over hem kon hebben). In dit verband is het eveneens opmerkelijk dat u niet wist waar in uw dorp K. (...) woonde. U wist verder evenmin wie de andere persoon was die K. (...) vergezelde in de nacht dat hij uw man doodde – en die de enige getuige was van de moord op uw man – en ook dit hebt u op geen enkele manier trachten te achterhalen. Dat u, die persoonlijk klacht indiende naar aanleiding van de moord op uw man, geen enkele poging hebt ondernomen om dergelijke cruciale informatie te achterhalen, is in de door u omschreven situatie uiterst opmerkelijk (CGVS, p. 11-14). Verder verklaarde u niet te weten wat er precies met uw klachten werd gedaan. Zo wist u niet of naar aanleiding van een van uw klachten een strafonderzoek of strafzaak werd opgestart. U wist niets over de huidige stand van zaken van uw

klachten. U wist zelfs niet of enig onderzoek van deze klachten nog lopende is, dan wel of zij inmiddels werden afgesloten. U hebt deze zaken ook op geen enkele manier trachten te achterhalen (CGVS, p. 24-26).

Daar deze elementen raken aan de kern van uw asielrelaas, kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent gedetailleerde informatie kon verschaffen, of minstens meer interesse aan de dag zou hebben gelegd in verband met de oorsprong en het verdere verloop van uw problemen, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit gehaald.

Voorts werden ook tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw onderlinge verklaringen die eveneens betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas.

Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u ergens eind juni 2010 (40 dagen na het overlijden van uw man) een eerste officiële klacht indiende bij de politie in Kashkelen. Toen u na 6 à 7 maanden nog niets in verband met het onderzoek van uw klacht had vernomen ging u opnieuw naar de politie en diende er een tweede klacht in. Hierna werd u binnen de maand opgeroepen, toen u werd meegedeeld dat K. (...) niet meer bij de politie werkte, dat hij ontslagen werd en vertrokken was. Een jaar later vernam u van een kennis dat zij K. (...) had gezien en dat hij toch nog steeds bij de politie zou werken. U ging vervolgens opnieuw naar de politie, waar u dit keer K. (...) zelf aantroef, die u vervolgens bedreigde opdat u uw klacht(en) zou intrekken en zich niet meer op het politiekantoor zou vertonen. Na uw verhuis naar Bishkek in augustus 2014 diende u ten slotte een derde officiële klacht in tegen K. (...), dit keer bij de stedelijke politie in Bishkek (CGVS, p. 18-20, 23). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u daarentegen dat u een (eerste) klacht indiende, waarbij u te horen kreeg dat K. (...) niet meer bij de politie werkte en weg was. Een jaar later kwam u te weten dat K. (...) opnieuw in het land was en bij de politie werkte, waarna u zich opnieuw naar de politie begaf om de zaak op te starten (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Deze uitleg kan niet geheel in overeenstemming worden gebracht met uw verklaring op het Commissariaat-generaal dat u uw tweede klacht indiende nog voor u werd meegedeeld dat K. (...) niet meer bij de politie werkte en weg was, en nog voor u te weten kwam na een jaar dat hij gezien werd en bij de politie bleek te werken, in plaats van hierna. Toen u met uw eerdere verklaring op de DVZ werd geconfronteerd, antwoordde u dat u toen hetzelfde hebt verklaard en hield u vol dat u een tweede klacht indiende voordat u van iemand vernomen had dat K. (...) werd gezien en nog bij de politie bleek te werken (CGVS, p. 24). Het louter vasthouden aan een versie van de feiten volstaat niet om een dergelijke ongerijmdheid op te heffen. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen op de DVZ niet dat u na uw verhuis naar Bishkek een derde officiële klacht hebt ingediend, dit keer bij de stedelijke politie in Bishkek, zoals u dit op het Commissariaat-generaal beweert. U verklaarde er daarentegen dat u na uw verhuis naar Bishkek de zaak bij de politie (van Kashkelen) vanuit Bishkek verder opvolgde en dat K. (...) hierdoor uw contactgegevens te weten kwam, doch niet dat u een nieuwe klacht had ingediend bij de politie in Bishkek (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u hierop werd gewezen, antwoordde u dat dit niet mogelijk is (als zou u het wel zo hebben weergegeven op de DVZ) (CGVS, p. 24). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen volstaat evenmin om een dergelijke tegenstrijdigheid op te heffen. Zij bovendien opgemerkt dat uw verklaringen op de DVZ u nog in het Russisch werden voorgelezen, hetgeen u beaamde (CGVS, p. 2). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u had opgemerkt dat deze zaken fout zouden zijn weergegeven. Tevens verklaarde u op het Commissariaat-generaal te vermoeden dat er geen strafzaak werd opgestart naar aanleiding van uw klachten en beweerde u dat u de behandeling van uw derde klacht in Bishkek niet hebt opgevolgd – u wachtte gewoon af – aangezien u ziek was en uw hoofd er niet naar stond (CGVS, p. 25). Op de DVZ verklaarde u echter uitdrukkelijk dat u ‘de zaak’ bij de politie vanuit Bishkek verder opvolgde (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u op uw eerdere verklaring werd gewezen, beweerde u louter dit niet zo te hebben gezegd (CGVS, p. 25), waardoor ook deze tegenstrijdigheid overeind blijft. U verklaarde immers uitdrukkelijk op de DVZ dat K. (...) uw (nieuwe) contactgegevens achterhaalde doordat u ‘de zaak’ bij de politie vanuit de stad verder opvolgde (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5) terwijl u op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde dat hij achter uw contactgegevens wist te komen doordat u in Bishkek een derde officiële klacht had ingediend (CGVS, p. 20, 22).

Daar ook deze elementen raken aan de kern van uw asielrelaas kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente en consistente informatie kon verschaffen, wat wederom niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Terloops zij opgemerkt dat u meermaals verklaarde dat uw man, die in de nacht van 9 op 10 mei 2010 werd neergeschoten, twee dagen later aan zijn verwondingen overleed (CGVS, p. 10, 13; DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). U voegde hieraan toe dat 9 mei 2010, de dag waarop uw man werd neergeschoten, een feestdag is (CGVS, p. 10). Echter verklaarde u tegelijk meermaals dat uw man op 13 mei 2010 aan zijn verwondingen overleed (CGVS, p. 10-11; DVZ, verklaring, rubriek 14 en 15a), zijnde vier of minstens drie dagen later in plaats van twee dagen later. Indien uw man werkelijk twee dagen nadat hij door iemand werd neergeschoten zou zijn overleden, kan worden verwacht dat u

hieromtrent dan ook data opgeeft die hiermee overeenstemmen. Hierdoor word de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Daarnaast slaagde u er niet in enkele belangrijke bewijzen neer te leggen ter ondersteuning van uw asielrelaas, niettemin deze redelijkerwijze van u kunnen worden verwacht, en werden uw verklaringen omtrent het ontbreken van deze stukken ongeloofwaardig bevonden.

Zo legde u geen enkel begin van bewijs neer van de identiteit van uw man, uw huwelijk, het overlijden van uw man, de attesten van uw en uw mans ziekenhuisopname naar aanleiding van het schietincident waaruit onder meer de omstandigheden waarin uw man overleden is zouden blijken, of documenten aangaande de verkoop van uw woonst in Kashkelen voor uw beweerde verhuis naar Bishkek. U verklaarde dat u deze documenten had achtergelaten in de kamer die u huurde in Bishkek en vermoedde dat zij daar nog liggen (CGVS, p. 5-8, 14). U verklaarde echter eveneens dat u, nadat u uw woonst op 26 februari 2015 samen met uw dochter had verlaten waarna u er niet meer durfde terug te keren, nog aan uw vriendin C. (...) had gevraagd zich naar uw woonst te begeven en er uw paspoort, uw identiteitskaart, kledij en spullen van uw dochter op te halen, hetgeen zij deed. U had dit gevraagd omdat u toen reeds van plan was het land te ontvluchten en een asielaanvraag in te dienen in Europa – waarover u informatie op het internet had opgezocht – en deze documenten hiervoor nodig had (CGVS, p. 21-22). U liet hierbij echter na aan uw vriendin te vragen om ook bovenvermelde belangrijke bewijsstukken van uw beweerde vervolgingsfeiten uit uw woonst mee te nemen. U verklaarde hier zowaar niet bij te hebben stilgestaan (CGVS, p. 21, 26). Dit is in deze door u omschreven omstandigheden niet aannemelijk. Zij bovendien opgemerkt dat u verklaarde telkens een kopie te bewaren van al uw documenten en u ook steeds al uw documenten in het Engels en in het Frans liet vertalen voor het geval u dergelijke kopieën of vertalingen nodig zou hebben (CGVS, p. 9-10, 16-17). Hoewel u niet kon verduidelijken waarvoor u dit precies telkens liet opmaken, blijkt hieruit net dat u wel zeer zorgzaam omging met uw documenten en preventief erin voorzag dat u steeds in de mogelijkheid was om begin van bewijzen neer te leggen indien nodig. Uw paspoort liet u bovendien nog op 24 februari 2015 vertalen naar het Frans voor het geval u omwille van uw problemen naar Europa zou vluchten (CGVS, p. 17). Gelet op voorgaande is het des te opmerkelijker dat u aan uw vriendin dan niet zou hebben gevraagd om ook uw overige relevante documenten uit uw woonst mee te nemen, omdat u hier niet zou bij hebben nagedacht. U beweerde verder na uw aankomst in België via uw dochter uw familie in Boroldoy te hebben verzocht om naar uw woonst in Bishkek te gaan om er te kijken of uw documenten daar nog liggen, maar dat uw familie dit tot op heden nog niet heeft gedaan. Toen u bij aanvang van uw gehoor echter werd gevraagd of u niet van hieruit aan C. (...) (uiteindelijk verklaarde u dat zij uw enige kennis in Bishkek is) (nogmaals) hebt gevraagd of zij er uw overige documenten kon gaan zoeken, antwoordde u nog haar dit niet te hebben gevraagd omdat u vermoedt dat zij u niet zou helpen, aangezien u haar in het verleden reeds om hulp hebt gesmeekt en dit zinloos was. Toen u gevraagd werd te verduidelijken wat u haar dan in het verleden hebt gevraagd, antwoordde u dat u haar slechts één keer hebt verzocht om met een arts te spreken opdat u betere medicatie kon krijgen, waarmee ze instemde, doch wat niet tot enig resultaat leidde. Uw verklaring dat u hieruit opmaakt dat zij u niet zou helpen is weinig overtuigend, te meer daar uit uw latere verklaringen blijkt dat C. (...) u wel meermaals belangrijke hulp heeft geboden. Zo bezorgde ze u een schuilplaats, hielp ze u bij uw aanvraag van een Schengenvizum en ging ze reeds eerder uw paspoort, identiteitskaart en spullen van u en uw dochter in uw woonst in Bishkek ophalen (CGVS, p. 8-9). Uw beweerde vermoeden dat zij u nu niet zou helpen omdat één verzoek, dat ze nochtans inwilligde, niet tot enig resultaat had geleid, houdt gelet op voorgaande nog weinig steek.

Aangaande de ziekenhuisattesten van u en uw man verklaarde u te proberen om deze van hieruit op te vragen, met behulp van uw dochter. U kreeg 5 werkdagen de tijd om nieuwe documenten neer te leggen (CGVS, p. 10, 23). Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal zulke stukken niet ontvangen.

Aangaande de drie schriftelijke klachten die u zou hebben ingediend verklaarde u hier geen bewijs van te hebben gekregen (CGVS, p. 24-25). Er kan echter worden aangenomen dat indien u werkelijk tot drie keer toe officieel klacht hebt ingediend en uw klachten telkens aanvaard werden, zoals u verklaarde (CGVS, p. 23), u hier enig ontvangstbewijs van zou moeten hebben verkregen. U stelde te vermoeden dat K. (...), die immers ook bij de politie in Kashkelen werkt, mogelijk zou hebben verhinderd dat u er bewijsstukken van zou krijgen (CGVS, p. 24-25). Dit betreft echter louter een bewering die u niet hard kunt maken. Hoe dan ook verklaarde u evenmin enig begin van bewijs van uw klachten bij de politie te hebben opgevraagd, ook niet van uw derde klacht bij de stedelijke politie in Bishkek op het moment dat u reeds besloten had het land te ontvluchten en zich elders op internationale bescherming te beroepen (CGVS, p. 25), wat in de door u omschreven omstandigheden uiterst merkwaardig is.

Deze elementen doen het vermoeden ontstaan dat u deze documenten ofwel nooit in uw bezit hebt gehad ofwel bewust achterhoudt om de hierin vervatte informatie verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan er evenmin nog geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw Kirgizische identiteitskaart en uw origineel internationaal paspoort bij aankomst werden gestolen. U hebt bovendien geen enkele poging ondernomen om een aangifte van deze diefstal te doen. Ook bij het indienen van uw asielaanvraag op de dag nadat uw documenten werden gestolen zou u niet eens geïnformeerd hebben (bij de DVZ) over waar u hiervan aangifte zou kunnen doen (CGVS, p. 16). Dat u, die net uw land van herkomst was ontvlucht uit vrees voor vervolging, om zich vervolgens te beroepen op internationale bescherming in een u vreemd land, en hierbij net bestolen wordt van uw identiteits- en reisdocumenten, de enige documenten die u nog bezat en die voor u in deze situatie van groot belang waren, dit op geen enkele moment hebt trachten aan te geven of niet eens heeft geïnformeerd over wat u zou kunnen ondernemen, is evenmin aannemelijk. Hierdoor bestaat het vermoeden dat u uw identiteitskaart en paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld uw (laatste) woonplaats in uw land van herkomst, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of de EU bent binnengekomen, verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid verder onderuit gehaald.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De kopie van enkele pagina's uit uw internationaal paspoort bevat louter informatie aangaande uw identiteit, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Wat betreft het medisch formulier ingevuld door een arts in het kader van uw medische regularisatieaanvraag, zij opgemerkt dat de medische problemen die hierin worden vermeld geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat haar problemen wel degelijk verband houden met een van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, daar zij immers vervolgd wordt omwille van de stappen die zij onderneemt om rechtvaardigheid te scheppen rond de moord op haar man, tegen de heersende corruptie in de politie, wat beschouwd moet worden als een politieke overtuiging, bemerkt de Raad dat verzoekende partij verklaarde dat zij problemen kende met een politiemedewerker die haar man had neergeschoten en tegen wie zij in dit verband klachten had ingediend. Haar problemen houden geenszins verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. De vervolgingsdaden waaraan zij naar aanleiding hiervan zou zijn blootgesteld, zijn niet ingegeven door één van de vijf criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Uit haar verklaringen blijkt louter dat zij vervolgd werd omdat zij klacht had ingediend tegen een politiemedewerker omdat deze haar man had neergeschoten, en niet omdat zij, zoals zij voorhoudt in haar verzoekschrift, een bepaalde politieke overtuiging heeft. Evenmin zijn er aanwijzingen dat zij omwille van één van deze criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op bescherming zou kunnen rekenen in haar land.

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Bijgevolg dient vervolgens te worden onderzocht of zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Uit wat volgt blijkt echter dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoekende partij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, daar geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door haar voorgehouden asielaanvraag.

2.2.4. Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden louter het gevolg zijn van de traumatiserende gebeurtenissen die zij heeft meegemaakt en die tot gevolg hebben dat zij moeilijk kan terugdenken aan deze gebeurtenissen, en dat tevens rekening gehouden moet worden met de stress die zij had tijdens het gehoor, is de Raad van oordeel dat de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden geenszins verklaard kunnen worden door de uitleg van verzoekende partij dat deze gebeurtenissen voor haar traumatisch waren. Vooreerst werd door haar tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal geen enkele melding gemaakt van het feit dat haar psychische gezondheidstoestand haar ervan zou weerhouden coherente en consistente verklaringen af te leggen. Daarenboven toont zij niet concreet door middel van een medische attest aan dat deze beweerde traumatische ervaringen haar niet in staat zouden stellen om accurate verklaringen af te leggen. Waar verzoekende partij stelt gestrest te zijn geweest tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partij niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Dat verzoekende partij stress had tijdens voormeld gehoor doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

2.2.5. Inzake de bemerking in de bestreden beslissing dat verzoekende partij niet wist waarover haar man en K. ruzie hadden, stelt verzoekende partij dat de inhoud van deze ruzie zonder belang is daar “K. (...) er niet aan gewoon (is) dat iemand durft hem tegen te spreken” en dat “(o)m die reden, misschien onder invloed van alcohol, (...) hij zo boos (werd) dat hij het controle verloor en heeft geschoten op de man van verzoekster”. De Raad acht het evenwel niet plausibel dat verzoekende partij niet getracht heeft te achterhalen wat aan de oorsprong lag van het conflict tussen haar man en K., terwijl zij nochtans zelf meermaals klacht indiende tegen K. naar aanleiding van de moord op haar man en hoewel zij van anderen wel (voordien) reeds te weten kwam dat K. een politiemedewerker is met

belangrijke connecties en aangezien iedereen in het dorp hierover sprak (en dus belangrijke informatie over hem kon hebben). Verder wijst de Raad er nog op dat door verwerende partij tevens werd vastgesteld dat verzoekende partij niet wist waar in haar dorp K. woonde, evenmin wist wie de andere persoon was die K. vergezelde in de nacht dat hij haar man doodde – en die de enige getuige was van de moord op haar man – en dat verzoekende partij ook dit op geen enkele manier heeft trachten te achterhalen. Deze vaststellingen worden door verzoekende partij in haar verzoekschrift op generlei wijze *in concreto* weerlegd, waardoor deze onverminderd overeind blijven. De Raad is van oordeel dat deze verschillende vaagheden en het manifest gebrek aan interesse in hoofde van verzoekende partij met betrekking tot deze kernaspecten van haar asielrelaas de geloofwaardigheid ervan ernstig ondermijnen.

2.2.6. Voorts meent verzoekende partij dat de stelling van verwerende partij dat zij niet op de hoogte is van de stand van zaken van haar klachten niet overeenstemt met wat zij verklaarde tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, waar zij immers stelde dat *“gezien de connecties van K. (...) en het feit dat er nooit gevolg werd gegeven aan haar klachten (...) het duidelijk (is) dat er geen onderzoek werd gevoerd naar de dood van haar man”*. De Raad stelt echter vast dat uit de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat zij zich wat betreft de huidige stand van zaken van haar klachten louter baseert op veronderstellingen. Immers verliep haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 19 augustus 2015 desbetreffend als volgt:

“- Hoe staat het nu met uw klachten?

Geen idee. Ben niet op de hoogte.

- werd inmiddels een strafonderzoek opgestart?

Ben niet op de hoogte maar volgens mij niet. Heb het gevoel dat hij zijn kennissen zou inschakelen om dat te vernietigen of iets te doen.” (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 19/08/2015, p. 25-26). De vaststelling dat verzoekende partij niet weet wat er precies met haar klachten werd gedaan en dit bovendien niet heeft trachten te achterhalen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 19/08/2015, p. 26), wijst op een desinteresse in hoofde van verzoekende partij aangaande het verdere verloop van haar problemen en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen.

2.2.7.1. Waar verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben verklaard dat ze haar klacht verder opvolgde vanuit Bishkek, terwijl zij op het Commissariaat-generaal aangaf dat ze een derde klacht heeft ingediend toen ze naar Bishkek was verhuisd, duidt verzoekende partij erop dat zij in Bishkek een nieuwe klacht heeft ingediend, in de hoop dat de politie in Bishkek wel onderzoek zou voeren gezien K. daar niet werkt, en dat zij dit dan ook bedoelde toen zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat ze haar klacht verder opvolgde. Verzoekende partij wijst verder nog op de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, stellende dat zij de kans niet kreeg om dit beter uit te leggen.

2.2.7.2. De Raad is evenwel de mening toegedaan dat bovenstaand betoog niet kan overtuigen, daar verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde dat zij ‘de zaak’ bij de politie vanuit Bishkek verder opvolgde en dat K. haar (nieuwe) contactgegevens achterhaalde doordat zij ‘de zaak’ bij de politie vanuit de stad verder opvolgde (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Zij verklaarde nergens dat zij een nieuwe klacht had ingediend bij de politie in Bishkek. De vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze op het Commissariaat-generaal kunnen verder geenszins verklaard worden door de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers wijst de Raad erop dat van een asielzoeker, die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor. Ondanks het feit dat de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt, en dit op een correcte wijze. De Raad wijst eveneens op een deel van het voorafgaand advies dat in de vragenlijst vermeld staat: *“De vragenlijst is bedoeld als een instrument ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal u (als asielzoeker) de mogelijkheid geboden worden om uitvoerig alle elementen en feiten weer te geven. Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als asielzoeker) verwacht dat u*

nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. (...) Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen." (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst CGVS, voorafgaand advies). Verzoekende partij werd derhalve duidelijk gemaakt dat deze vragenlijst dient ter voorbereiding van haar tweede, uitgebreidere, gehoor op het Commissariaat-generaal en dat zij nauwkeurig en correct dient te zijn in het beantwoorden van de vragen. Dat dit gehoor kort zou zijn geweest en dat zij dacht dat zij achteraf nog een uitgebreide versie kon geven van haar relaas op het Commissariaat-generaal, kunnen derhalve niet als afdoende verklaringen worden beschouwd voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst, bij luik 3 vraag 5, de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Ook op de slotvraag of zij nog iets had toe te voegen antwoordt verzoekende partij ontkennend. Daarenboven werden haar verklaringen haar achteraf nog voorgelezen in het Russisch, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst CGVS, p. 3). Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat haar niet de kans werd geboden om tijdens dit interview duidelijk te stellen dat zij na haar verhuis naar Bishkek nog een derde officiële klacht heeft ingediend. De argumentatie van verzoekende partij kan door de Raad dan ook niet worden bijgetreden.

2.2.8. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. De Raad bemerkt vooreerst dat artikel 48/6, tweede lid, a) en b) als eerste twee voorwaarden bepaalt dat *"de asielzoeker (...) een oprechte inspanning (heeft) geleverd om zijn aanvraag te staven"* en dat *"alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen"*. In de bestreden beslissing werd *in casu* evenwel vastgesteld dat verzoekende partij er niet in slaagde enkele belangrijke bewijzen neer te leggen ter ondersteuning van haar asielrelaas, niettemin deze redelijkerwijze van haar kunnen worden verwacht en dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen omtrent het ontbreken van deze stukken. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkel concreet argument aanvoert ter weerlegging van deze motivering. De Raad wijst erop dat het aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij evenwel in gebreke blijft. Desbetreffende motivering omtrent het ontbreken van belangrijke stavingsstukken inzake haar asielrelaas, blijft dan ook onverminderd overeind. Voorts bepaalt artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *"de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd"*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.9. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.10. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 13), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 19 augustus 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT